

Hoe beleeft de Past Rotarian zijn club?

De redacteur van het federatienieuws en de secretaris van de federatie zijn in de gelukkige omstandigheid kennis te nemen wat erin de clubs speelt.

Uit de berichten die ons bereiken, blijkt zonneklaar dat de invulling, die aan de clubbijeenkomst wordt gegeven, heel verschillend kan zijn.

Er zijn clubs, die nauwgezet het Rotary-model volgen. Zij bevinden zich daarin geheel wel.

Er zijn ook clubs, die het Rotary-model vaarwel hebben gezegd en een eigen weg zijn ingeslagen, waarbij de gezelligheid van het samenkomen voorop staat en de rest wordt overgelaten aan de toevallige samenloop van de omstandigheden.

Vrijheid blijheid blijkt daar het parool te zijn en zo hoort het ook, al bestaan er statuten en huishoudelijke reglementen.

De samenstelling van de club stoelt nu eenmaal niet meer op Rotary grondslagen.

Het geheel overziende valt waar te nemen, dat uit een breed scala aan mogelijkheden de meeste clubs hun draai hebben gevonden en op plezierige wijze de meeting invullen, zodat alle leden/fellows aan hun trekken komen.

Van de **VOORZITTER**

In gesprekken, die ik met leden van oudere clubs wel mag hebben, komt vaak naar voren, dat de aanwas van nieuwe leden in hun club stagneert. Men betreurt het dat veel oudere leden van de hun toeleverende Rotaryclub(s) de weg niet weten te vinden naar de vriendenclub van Past Rotarians.

Je vraagt je dan af: "Wat kan hiervan de oorzaak zijn? Is de vriendenclub te onbekend of denkt men dat zo'n club van voormalige rotarians hun te weinig te bieden zal hebben?"

Al vaker heb ik in mijn stukjes voor ons Federatienieuws geschreven, dat onze Clubs van Past Rotarians meer moeten communiceren in de richting van de hun toeleverende Rotary Club(s). Laat als

past rotarians de leden van die Rotary Club(s) weten dat men geen gezelligheid sociëteit voor ouderen is, maar dat men daarnaast ook inleidingen kent van hoog niveau.

Uit de berichten van samenkomst van onze clubs mag ik vaststellen, dat de daar gehouden inleidingen dat hoge niveau bereiken. Het zijn niet enkel verhalen van de eigen leden van de Club van Past Rotarians, maar ik merk ook dat men in een aantal clubs sprekers heeft van buiten de club. Soms zijn dat sprekers, die men nog kent vanuit de vroegere netwerken, maar vaak lees ik dat het de eigen kinderen of zelfs kleinkinderen zijn, die nu graag in de club van pa of opa komen vertellen over het

COLOFON

Bestuur :

Voorzitter:

Ir. L.Th.J. M. (Lau) de Wit
Rav. de Grenadier 13
4461 DH Goes
Tel. 0113 22 88 22
E-mail: laudewit@zeelandnet.nl

Algemeen Secretaris:

S. (Steven) Kuijt
Frans Halsstraat 10
7131 VW Lichtenvoorde
Tel. 0544 37 02 98
E-mail: S.Kuijt@planet.nl

Penningmeester:

Ir. M.(Marius) de Water
Tulpenlaan 307
2272 EH Voorburg
Tel. 070 3876287
Postbanknr. 765 29 84 of
bank nr.421 97 0111

t.n.v. de Federatie van PR
E-mail:M.de.water@freeler.nl

Commissaris Clubvorming:

C.J.P.(Cor) Kokkeel
Eikenlaan 5
1815 EJ Alkmaar.
Tel. 072 520 17 52
E-mail: C. Kokkeel@Planet.nl

Lid:

Ir. C.(Kees) A. Schmeitink
Prof. ter Veenstraat 4
8302 GC Emmeloord
Tel .0527 612833
E-mail:schmeitink@hotmail.nl

INFORMATIE:

Algemene informatie, toezending clubberichten, jaarverslagen:
Algemeen secretaris;
Clubzaken, nieuwe clubs:
aan Commissaris clubvorming
Leden- en mutaties:
Mevr.G.H. Wennekes-Dekker
Stratenmakersveste 72, 6846 BK Arnhem
Tel. 026-3819987
E-mail:wennekesbetty@hotmail.com
Speldjes en button: penningmeester
Voorzitterspenning met lint:
fa. Twinline, Groenloseweg 64,
7261RN Ruurlo,
Tel.0573 491471
Redactie Federatienieuws:
Ing.D.A. van WILLIGEN
BLAUWGRAS 5-7
3902 AB VEENENDAAL
Tel/Fax 0318-512268
E-mail: d.a.vanwilligen@wanadoo.nl

bedrijf of het beroep waarin zij werken. Zij geven zeer goede informatie over de maatschappij waarin zij nu staan.

Laat dit de leden van de Rotary Club(s) weten door die clubs ook het week-, maand of kwartaalbericht toe te zenden.

Als Past Rotarians Clubs kennen we geen verplichtingen meer van service-verlening zoals de Rotary Clubs die kennen in de Avenues voor Community, Vocational en International. Als individuele leden van onze Clubs van Past Rotarians kunnen we echter wel handen spandiensten blijven verlenen aan de Rotary Club(s) waaruit men stamt. Door de inzet van onze past-rotarians blijven er contacten die erg bevorderlijk zijn voor de overgang van leden van de R.C. naar de P.R.C.

Met onze PRC-flyer, die dit voorjaar in 5-voud aan de secretarissen van alle clubs is gestuurd, kan men ook aan oudere rotarians informatie over onze clubs verschaffen. Mocht men nog meer exemplaren van deze voorlichtingsfolder wensen, dan kan men die bij het secretariaat bestellen. Er zijn er nog beschikbaar want niet elke rotarian bezocht op de M.D.C., van het 100-jarig bestaan van Rotary, de stand van onze organisatie, waar ze werden uitgedeeld. De mogelijkheid van het dubbel lidmaatschap is bij veel rotarians nog onvoldoende bekend. De overgang wordt met deze tijdelijkheid wel gemakkelijk gemaakt. Men leert immers een nieuwe vriendenclub kennen en men breidt het eigen netwerk met nieuwe kennissen uit. Dit compenseert dan het verlies aan contacten met nieuwe leden die men in de R.C. zou hebben.

Elders in dit nummer wordt gemeld, dat de website van onze Federatie binnen-

kort gaat proefdraaien. We hopen op korte termijn alle clubs te bereiken. Dit medium zal niet enkel het Federatiebestuur, maar ook alle clubs in de gelegenheid stellen, meer nog dan voorheen, naar buiten te treden.

Men mag stellen dat we als clubs van P.R. nu echt P.R. gaan bedrijven.

Tot slot wil ik alle past-rotarians oproepen te bezien of men eens een Federatiedag wil meemaken. Die mogelijkheid heeft men nog op 24 september a.s. in Bussum, waar de PRC Het Gooi ons een mooie dag gaat presenteren.

Zo'n dag is ook een activiteit van de Federatie van Clubs voor Past-Rotarians. Laat zo'n vriendendag weten aan rotarians die twijfelen of zij wel moeten overstappen.

Een fijne dag toegewenst in Bussum en tot een volgend keer.

Lau de WIT

Van het BESTUUR

VERSLAG BESTUURS-VERGADERINGEN

Komen de volgende uitgave uitgebreid aan de orde

Installatie-lunch Past Rotarian Club Rotterdam Rechter Maasoever

op dinsdag 10 mei 2005

Lokatie

**Clubzaal in Café-restaurant
Engels, Stationsplein 45,
Rotterdam**

Borrel en lunch verliepen erg geanimeerd.

Bij het begin van de lunch verwelkomde voorzitter Henk Visser de gasten en de leden, de meesten met hun partner, en wel in het bijzonder voorzitter, commissaris clubzaken en de redacteur federatiebulletin van de Federatie van Clubs van Past Rotarians in Nederland, alsmede de voorzitters of hun waarnemer van RC Rotterdam, RC Rotterdam-Delfshaven, RC Rotterdam-Kralingen en RC Rotterdam-Noord. Ons lid Rudy Voogd werd gelukgewenst met zijn koninklijke onderscheiding.

Na de lunch kreeg landelijk voorzitter Lau de Wit het woord. Onze Club van Past Rotarians is de tweede PRClub naast Rijnmond-Zuid in het Rotterdamse. Past rotarians zijn voor een deel uit hun RC getreden, omdat ze niet meer kunnen voldoen aan de vier avenues of maatschappelijk niet meer actief zijn. Zo'n overstap wordt niet altijd goedgekeurd door mede-rotarians. Onze Club van Past Rotarians is de 87^e in ons land. We moeten blijven zorgen voor 'aanvoer' van nieuwe leden en contact houden met onze 'aanleverende' rotaryclubs o.a. door uitwisseling van weekberichten en maandbrieven en van sprekers. Bij een PRClub is fellowship het voorname. Op 24 september 2005 is er in

Bussum een landelijke federatiedag. Van onze Club van Past Rotarians wordt verwacht in de komende jaren ook zo'n dag te organiseren.

Om 13.22 uur wordt de door beide voorzitters ondertekende oorkonde overhandigd aan Henk Visser: het moment suprême van onze installatie. Vervolgens krijgen Henk Visser en Paul Dieges het PR-speldje opgespeld. Foto 009

De volgende spreker is Henk van der Molen, voorzitter van RC Rotterdam-Kralingen. Deze feliciteert onze PRClub met haar installatie en wenst haar een goede toekomst toe. Als cadeau wordt een fraaie en welluidende bel aan Henk Visser overhandigd.

Voorzitter Henk Visser beantwoordt Lau de Wit en Henk van der Molen met een toespraak.

Na deze toespraken krijgt ons lid Ger van Iersel het woord met zijn voordracht over monumentale kunst met be-

hulp van lichtbeelden, die door zijn echtgenote op een groot scherm worden geprojecteerd. Ger vertelt over zijn ontwikkeling als beeldend kunstenaar en bespreekt een groot aantal van zijn fraaie werken van diverse aard in binnen- en buitenland: een belevenis. Helaas was de tijd te kort om alle geplande beeltenissen te zien.

MET DANK AAN:

Paul Dieges, secretaris.

Over 60 jaar bevrijding

n.a.v het 60-jarig bevrijdings herdenking een bijdrage uit de Club de Bilt-Bilthoven

Jan Staal - secretaris van de Vereniging van Engelandvaarders - die bereid was om over zijn ervaringen in het Eerste Bataljon Garderegiment Jagers '44 - 45 'te vertellen.

"Na de bevrijding van het zuiden des lands in de herfst van 1944 bleek al spoedig dat de Nederlandse Regering behoefte had aan betrouwbare gemilitariseerde, gedisciplineerde en bewapende mankracht.

Het politieke evenwicht in de bevrijde gebieden was wankel. Stellig zouden er meer problemen kunnen ontstaan na de bevrijding van geheel Nederland. De Regering zou dan met een gerust hart een beroep moeten kunnen doen op deze eenheden.

Bovendien was er een gewapende macht nodig voor bewakingsdoeleinden etc., en waren er straks troepen nodig voor Indië.

Aan vrijwilligers was geen gebrek, velen kwamen voort uit het verzet. Deze moedige mensen stonden te popelen om hun steentje bij te dragen.

Maar ook de Geallieerden hadden een grote behoefte aan mankracht. Er heerste in de nazomer van 1944 in Londen en Washington de vaste overtuiging dat de oorlog nog dat jaar

voorbij zou zijn. Na deze werkelijk totale, volslagen en volstrekt ongefundeerde euforie na de uitbraak uit de bruggenhoofden van Normandier en de omsingelingsslag van Falaise kwamen de katers:

- De grote overwinning bij Falaise is in een belangrijk opzicht een verloren slag geweest, een derde deel van het zevende nazi Duitse leger slaagde erin te ontsnappen, tenminste 300.000 man, zij het zonder zware wapens. Deze troepen kwamen we toen later opnieuw tegen. (1)

- De strategische blunder van Antwerpen, de stad werd bevrijd maar de Westerschelde werd niet open gelegd. (2) Niet Arnhem zou de eerste prioriteit moeten zijn geweest, maar het functioneren van de havens van Antwerpen.

- De vele tactische blunders rond Arnhem, zoals geen gebruik maken van beschikbare, voortreffelijke Nederlandse stafofficieren (3), het niet inzetten van beschikbaar brugmateriaal, (4) het onderschatten van de nazi Duitse tegenstand door de falende verwerking van juiste inlichtingen (5), de gebrekkige voorbereiding en slechte communicatie, de keuze van de landingsterreinen op grote afstand van de bruggen waar het om te doen was, de lastige terreinomstandigheden, de grote behoefte aan mankracht in het Britse operationele optreden en het doeltreffende

Duitse optreden (6). Euforische arrogantie? Of gewoon slecht leiderschap? (7)

- De slag in de Ardennen. De geallieerde overwinning daar is geen moment in gevaar geweest. Maar pijnlijk duidelijk werd het tekort aan geallieerde mankracht. (8)

Om in de tekorten aan mankracht te voorzien, namen de Amerikanen onder meer de volgende maatregelen (9)

- Amerikaanse troepen in de USA en afgelegen garnizoenen werden naar Europa gezonden. Konden USA troepen uit Italië naar Frankrijk gezonden worden?

- veel ingrijpender was de gedachte om NEGERS in de fronttroepen op te nemen. Negers waren in die tijd in Amerika tweederangs burgers. In de USA strijdkrachten vervulden zij alleen functies in ondersteunende eenheden. Die tegenstellingen hadden in Engeland al tot heel vervelende toestanden geleid. Zag de USA regering er tegen op om hen verder te bewapenen?

Frankrijk mobiliseerde ongeveer 500.000 man. België, Luxemburg en Nederland formeerden een aantal bataljons.

De nieuw opgerichte Nederlandse strijdkrachten bestonden op 1 maart 1945 uit onder meer de volgende eenheden: de lichte infanterie bataljons 1-14 R.I., 1-3

Vanuit de CLUBS

De Bilt-Bilthoven

R.I., 1-R.J., 2-14 R.I., een tweetal Pioneer groepen. 3 Limburgse 'Regimenten', 15 compagnieën Stoottroepen van de B.S. uit Brabant. Ruim 20.000 man?

Er waren verschillende categorieën soldaten zoals verzetsmensen uit de inmiddels bevrijde gebieden en 'line crossers', mensen die naar het bevrijde gebied gevlucht waren. In het officieel op 1 januari 1945 opgerichte 1^e Bataljon Jagers kwam daar een bijzondere groep bij: Nederlandse vluchtelingen in Zwitserland.

Ondanks alle afschuwelijke en hardnekkige pogingen van Zwitserland om vluchtelingen te weren, waren er in totaal ongeveer 2700 Nederlandse vluchtelingen, waarvan de helft vrouwen, kinderen en bejaarden. (10) Vanuit Zwitserland zijn met hulp van de militair attaché generaal Van Tricht ruim 400 verder gereisd om zich ter beschikking van de Nederlandse Regering te stellen. Ongeveer 100 hebben op eigen houtje de reis voortgezet. Meestal probeerde men om via Frankrijk, Spanje en Portugal naar Engeland te komen. Ruim 500 vertrokken eind 1944 per trein uit Zwitserland naar Parijs. Een groot aantal mannen ging naar Engeland, bleef daar of reisde door bijvoorbeeld naar de USA of Australië. Andere 'Zwitsers' reisden naar Fournes, een dorpje bij Lille, waar in de ambachtsschool kwartier gemaakt zou worden.

Achternvijftig 'Zwitsers' (11) werden bij de Jagers ingedeeld. Enkele anderen werden bij het depot in Fournes geplaatst. Deze 58 waren merendeels in Zwitserland gestrande 'Engelandvaarders'. Er waren ook enkele legaal in Zwitserland studerende jongemannen bij. Onder de 'Zwitsers' scholen grote talenten, Fons Rademakers bijvoorbeeld vulde een avond met de Gijsbreght van Amstel, waarbij hij in zijn eentje alle rollen voor zijn rekening nam. En Max Tailleur gaf ons een primeur van zijn latere 'one man shows', een programma vol mopjes! Deze artiesten gaven daarna voorstellingen bij andere Nederlandse troepen. Eind 1944 troffen wij in Fournes vrijwilligers uit het bevrijde Zuiden. Ook veel 'line-crossers'. Het was een enthousiaste troep. Het was heel duidelijk waarvoor zij gekomen waren, de rest van het land moest ook bevrijd worden. Er was een goede commandant, voorts zeven officieren, zes beoeps onderofficieren en relatief veel studenten of jongemannen die dat zouden worden. Het kader zou in de komende maanden verder versterkt worden.

Later zou de commandant, mr. W.J. van Dijk, (12) zeggen dat de legering slecht was, er nauwelijks uniformen of schoenen waren zodat er geoefend moest worden in de burgerkleding en gewone schoenen terwijl er 30 cm sneeuw lag. De waterleiding was be-

vroren, er waren geen schoonmaakmiddelen, kortom gebrek aan veel. Maar de voeding was prima. Het deed er niet toe: ieder werkte dubbel hard, men nam geen vrije zondag, want men wilde op tijd klaar zijn om nog te kunnen helpen bij de bevrijding van de rest van ons land.

De opleiding zou verder verzorgd worden door rondreizende Engelse trainingseenheden. Dat sloeg bij ons goed aan, de trainers werden op hun beurt zeer enthousiast. De meeste vrijwilligers waren inmiddels in een uniform gestoken, maar voor de 58 'Zwitserse' Jagers was er nog niets. Door bemiddeling van Prins Bernhard kwam dat ook in orde, tweede hands uniformen van de Londense Home Guard.

Spoedig kwam de Engelse brigadier-generaal Knox op inspectie. Kort na dien gevolgd door de kolonel Doorman(13), hoofd van de afdeling Koninklijke Landmacht van de Staf van de Bevelhebber van de Nederlandse Strijdkrachten, Prins Bernhard.

Vrij snel daarna werden wij verplaatst naar de Belgische plaatsen Stekene en Moerbeke, en naar Hulst, Axel, Terneuzen, Sas van Gent en Biervliet. Iedere morgen werden we gewekt door V 1's, en dan maar wachten of de motor afsloeg.

Dan stortte de VI neer, met alle gevolgen van dien.

Daar bleek de betekenis van de naamgeving van ons: enkele pelotons van het eerste Bataljon van het Garderegiment Jagers vormde een erewacht bij de terugkomst van Koningin Wilhelmina in Nederland, in Eede in Zeeuws-Vlaanderen. De bakker hadden de grens gemarkeerd met een streep van meel! De Koningin kwam de volgende dag bij ons in Hulst op inspectie. Zij was verheugd om, als eersten, militairen van haar eigen regiment te treffen.

Frontdienst

Voor de geallieerden was de functie van de 'light infantry bataljons' om te helpen in het grote tekort aan mankracht te voorzien. In Fournes was 1-R.J. de buitenste schil van de belegeraars van Duinkerken. De nazi Duitsers deden geen moeite om uit te breken. Zij strekten de wapens in april 1945. In Noord België en Zeeuws-Vlaanderen vormden wij onderdeel van de verdediging van Antwerpen. Tijdens deze diensttijd in de derde en tweede lijn werd veel geoefend. Door de verspreide ligging van het bataljon kwam van een echt goede training niets terecht. Maar door het enthousiasme waren we spoedig goed genoeg om een rustige sector in de eerste lijn aan het front over te nemen. Dat was begin april 1945.

Prins Bernhard inspecteerde het bataljon in Roosendaal voordat wij een stukje front over zouden nemen. Onder applaus van de toegestroomde menigte defileerde het bataljon voor hem.

De rol van Prins Bernhard was erg belangrijk. Deze avontuurlijk ingestelde man was in zijn element. Door zijn goede contacten met de geallieerde strijdkrachten kon hij veel voor elkaar krijgen. In die chaotische tijd moesten kortelings bevrijde autoriteiten hun weg nog vinden. Bovendien waren er in de staf van Prins Bernhard twee zeer bekwame sous chefs. Majoor Ch.H.F. van Houten (14), was belast met de zorg voor de Binnenlandse strijdkrachten, zoals taken, demobilisatie en de overgang naar de geregelde strijdkrachten. De reeds genoemde kolonel P.L.G. Doorman leidde de afdeling Koninklijke Landmacht, en wijdde zijn krachten aan de opbouw van de nieuwe Nederlandse strijdkrachten.

De taak van 1 R.J. moet je zo voorstellen: het bepaald niet volledig geoefende en slechts licht bewapende bataljon deed voortdurend patrouille diensten. Westelijk en oostelijk van ons waren andere Nederlandse bataljons actief, respectievelijk 1-14 R.I. en 1-3 R.I. Indien er onraad was kwam het zeer ervaren 4^e Commando in actie om schoon schip te maken. Dit Commando bataljon versterkte zodoende een groot stuk van de frontlijn. De Jagers namen stellingen (o.a. in bunkers) in bij Steenberg, Stavenisse, De Heen, Sint Annaland, Sint Philipsland en Dinteloord. Deze plaatsen liggen in West Brabant, op Tholen en op Sint Philipsland. De compagnieën werden ondergebracht in boerderijen, vlak achter de dijken van het polderland. De grenzen van ons gebied werden gevormd door de oevers van West Brabant, Sint Philipsland en Tholen. Zoals eerder de trainingseenheid wer-

den ook de commando's enthousiast. We konden niets echt goed, behalve schieten! Al snel werden Engelse officieren en onderofficieren ingedeeld bij de verschillende compagnieën om mee te helpen bij de training. Dat ging er rauw aan toe!

Alle taken werden met goede wil verricht. Kenmerkend was echter dat toen er een stukje bij de latrines bestraat moest worden, dit door een ingenieur van de TH in Zurich werd gedaan, terwijl, zo bleek daarna, een beroepsstratenmaker – de foerier -goedkeurend toekeek! Of, de gymnastiekleraar gaf nimmer gym, want de leiding wist niet van zijn kwaliteit.

Maar toen bleek dat het 4^e Commando uit twee compagnieën Engelsen en twee compagnieën Fransen bestond, de vijand Duits sprak en de commando's geen Nederlands, vielen veel verbindingstaken aan ons toe. Er zat heel wat intellect in de centrales!

Er werd dag en nacht gepatrouilleerd om infiltraties tegen te gaan. Behalve deze voortdurende patrouilles, gingen we ook mee op gevechtspatrouilles van de Commando's. Dan werden er nazi Duitse activiteiten verwacht. Een compagnie van het 4^e Commando nam dan een positie in. Indien de vijand zou komen opdagen moesten wij hen – in het Duits – ervan overtuigen dat zij zich zouden moeten overgeven. Ergeben sie sich! Gelukkig kwamen zij nimmer opdagen. Wel was er vuurcontact en moest de Canadese artillerie soms corrigerend optreden.

Toen kwam 5 mei, de capitulatie van het nazi Duitse leger in Nederland. Ik had de vierde mei dienst in de centra-

le. Toen radio Brussel de aanstaande wapenstilstand meldde, was het mijn voorrecht alle posten daarvan op de hoogte te stellen!

Op 15 april 1945 betrokken wij onze stellingen, op 5 mei 1945 was de wapenstilstand een feit.

Er sneuvelden drie Jagers uit Zeeland, twee door landmijnen, de derde, na de wapenstilstand, door een 'booby trap'. Een hoog gemiddelde ...

Veertien dagen later trokken twee pelotons van onze 5^e compagnie het Volkerak over. De nazi Duitsers waren een dag eerder weggetrokken. Jagers waren de eerste geallieerde bevrijders op Goeree Overflakkee, zij reden triomfantelijk door Middelharnis! Dezelfde avond nog sloiep iedere Jager in een opgemaakt bed, de burgerij toonde zo haar vreugde.

Een week eerder was er een transport met brood, zakken meel en dergelijke bestemd voor Rotterdam. Over de schipbrug bij Keizersveer gingen we er heen. In Rotterdam stonden grote groepen magere, vermoeide en hongerige mensen op straat. Zij roken het verse brood, dat wij in ziekenhuizen voor verdere verdeling moesten afgeven. Dat was tegelijk prachtig en afschuwelijk om mee te maken. Gelukkig kwamen toen de transporten van alle kanten op gang.

Natuurlijk wilden de 'Zwitserse' Jagers, die afkomstig waren uit de zojuist bevrijdde gebieden, naar huis. Met vrachtwagens (drietonners) gingen zij in de derde week van mei op weg. Er was veel voedsel meegenomen.

De opgewektheid bij hun vertrek van deze 'Zwitserse Jagers' maakte plaats voor onzekerheid naarmate zij dichterbij huis kwamen. Want hoe zou het daar zijn?

Het 1^e bataljon Garderegiment Jagers is korte tijd onderdeel geweest van de bezettingsmacht in Duitsland. In juni 1945 zijn de Jagers naar Utrecht verplaatst. Daar namen degenen die geen langverband acte getekend hadden afscheid. Vermoedelijk behoorden alle 'Zwitserse' Jagers daartoe. Hun reis naar geallieerd gebied, om dienst te nemen en bij te dragen aan de bevrijding van ons land, was met succes bekrond. Het bataljon werd aangevuld met manschappen van Pionier eenheden. Op 14 oktober 1945 vertrok 1 R.J. naar Engeland, Malakka en Indië. Het bataljon kwam eind mei 1948 in Nederland terug. Zij moest 25 gesneuvelden achterlaten. ""

UITGAVE BOEKJE 25 JAAR FEDERATIE

Tijdens de Algemene Vergadering in Utrecht is gesproken over deze eventuele heruitgave. Er is bij de drukker geïnformeerd wat de kosten zouden zijn voor deze heruitgave en dat blijkt ongeveer 5 euro te zijn per exemplaar bij een oplage van 500 stuks. Eventuele kopers dienen de kosten van verzending voor hun rekening te nemen.

De einddatum waarop de bestelling binnen moet zijn, is 15 oktober 2005.

Opgave via de Club-secretaris, die dit doorgeeft aan de Landelijk Secretaris. Tevens geldt, dat het Bestuur zich het recht voorbehoudt om niet tot herdruk over te gaan als het aantal te drukken exemplaren te gering zal zijn.

De Federatiedag 2005

Vanuit de CLUBS

**Federatiedag 24 september
2005 in "t Spant" te Bussum.**

Vereniging van Past Rotarians 't Gooi

Bij het verschijnen van deze editie van het Federatie Nieuws is voor ons het aftellen begonnen om u, met uw partners, te mogen verwelkomen in het Theater- & Congrescentrum "t Spant" te Bussum. Op dit moment (begin augustus) hebben wij ca. 200 deelnemers mogen inschrijven.

Omdat dit jaar slechts één Federatiedag zal worden gehouden, hebben wij rekening gehouden met een extra grote opkomst. Wij hebben daarom de secretarissen van de PR Clubs in augustus nog schriftelijk laten weten dat inschrijvingen nog steeds welkom zijn. Wij kunnen ca. 300 deelnemers ontvangen. Mocht u bij het verschijnen van deze editie zich nog willen opgeven, dan verzoeken wij u zich telefonisch te wenden tot ondergetekende, opdat wij dan nog kunnen nagaan of inschrijving, ook na eind augustus, nog mogelijk is.

Zoals wij al eerder mededeelden zal onze gastspreker, Dr. F.W.R. (Frans) Evers spreken over de combinatie van natuur(behoud) en bouwen. Onder de titel van Rood voor Groen, zal de nadruk liggen op het maken van bruggen tussen onnodige tegenstellingen tussen Rood (bebouwing) en Groen (natuur en landschap).

De heer Evers is sinds 1971 in zijn werk actief bezig met de kwaliteit van de leefomgeving en in het bijzonder met de bescherming van natuur en milieu. Als plv.

Directeur-Generaal Milieubeheer bij VROM was hij belast met o.m. de planning van het milieubeleid, wetgeving voor milieurapportage en internationale onderhandelingen op milieugebied.

Van 1987 tot 1996 was de heer Evers Directeur-Generaal van de Rijksgebouwendienst en van 1996 tot 2002 Hoofddirecteur van de Vereniging Natuurmonumenten. Sinds 2003 is de heer Evers nog werkzaam voor diverse nationale en internationale verenigingen op het gebied van ruimtelijk-, milieu- en natuuronderzoek. Daarnaast is hij verbonden als docent aan de Universiteit van Tilburg.

Voor de drie onderdelen (Historie, Natuur en Architectuur) van het middagprogramma blijkt de belangstelling (tot nu toe) redelijk gelijk te liggen. Bij de registratie in de centrale hal bij aankomst zal op uw badge staan aangegeven aan welke excursie door u zal worden deelgenomen. Dit zal op een enkele uitzondering na overeenkomstig uw eigen wens zijn. Om 14.00 uur zullen bussen vertrekken naar:

– **Naarden**

(o.a. bezoek aan de Grote Kerk)

Historie

– **'s-Graveland**

(o.a. rondleiding op het landgoed

"Schaep en Burgh")

Natuur

– **Hilversum**

(o.a. rondleiding op het Raadhuis
(Dudok-monument)

Architectuur

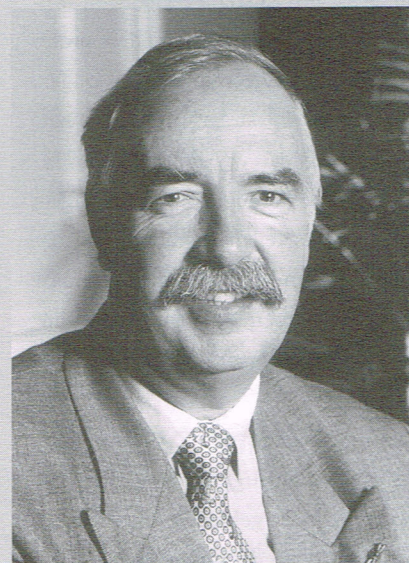
Om ca. 16.30 uur zullen de bussen weer terugkeren naar 't Spant, waar thee zal worden geserveerd en afscheid kan worden genomen.

In de u persoonlijk toegezonden uitnodiging staan alle programmaonderdelen vermeld. Wij rekenen graag op een goede opkomst. Tot spoedig!

Kees Stal

Voorzitter Organisatiecomité

Tel: 035 6248271

Mr. F.W.R. Evers